

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

An encounter with the Living Messiah turns our hearts back to Jerusalem and compels us to seek out the fellowship of his disciples.

Return to Jerusalem

Cleopas and his fellow suddenly realized that the mysterious stranger who had accompanied them all the way from Jerusalem was their Master Yeshua, risen from the dead. Luke says, "He was recognized by them in the breaking of the bread" (Luke 24:35). At that instant of realization, He vanished from their eyes.

They had no doubt; they had seen the Master, walked with Him, and even eaten with Him. They said, "Were not our hearts burning within us while He was speaking to us on the road, while He was explaining the Scriptures to us?" (Luke 24:32). He had reignited their hopes.

They agreed that such an amazing experience should be reported to the rest of the disciples immediately. Though the sun had nearly set already, the two disciples hurried back to Jerusalem, eagerly discussing all that had befallen them as they went.

They did not reach the city until well after dark. "It was evening on that day" (John 20:19). The second day of the week and the second day of the counting of the omer had commenced. The two disciples returned to the safe house where the eleven were staying and meeting. "The doors were shut where the disciples were, for fear of the Judeans" (John 20:19). The authorities wanted to arrest the disciples on the false charges that they were insurrectionists who wanted to burn down the Temple.

A servant unlocked the door for Cleopas and his companion and relocked it behind them. They found the house crowded with disciples, reclining around a late meal. Lamps blazed, and a murmur of excitement filled the room. Before Cleopas and his traveling companion could share their story with the others, they were greeted with the excited report, "The Master has really risen and has appeared to Simon!" (Luke 24:34).

Simon Peter was present at the table to verify the story. The two from Emmaus added their own

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Een ontmoeting met de levende Messias leidt ons hart terug naar Jeruzalem en dwingt ons om naar de gemeenschap van zijn discipelen te zoeken.

Terugkeer naar Jeruzalem

Kleopas en zijn metgezel beseften plotseling dat de mysterieuze vreemdeling die hen de hele weg vanaf Jeruzalem had vergezeld, hun uit de dood opgestane Meester Yeshua was. Lucas zegt: "Hij werd door hen herkend in het breken van het brood" (Lucas 24:35). Op het moment dat ze zich dat realiseerden, verdween Hij uit hun ogen.

Ze waren er zeker van; ze hadden de Meester gezien, wandelden met Hem, en aten zelfs met Hem. Ze zeiden: "Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij tot ons sprak op de weg, terwijl Hij de Schrift aan ons aan het uitleggen was?" (Lucas 24:32). Hij had hun hoop weer doen opflakkeren.

Zij waren het er over eens dat zo'n geweldige ervaring onmiddellijk moest worden gemeld aan de rest van de discipelen. Hoewel de zon al bijna ondergegaan was, haastten de twee discipelen zich terug naar Jeruzalem, terwijl zij onderweg enthousiast alles bespraken wat hen was overkomen.

Het was al donker als ze de stad bereikten. "Het was avond op die dag" (Johannes 20:19). De tweede dag van de week en de tweede dag van het tellen van de Omer was begonnen. De twee leerlingen gingen terug naar de veilige plek waar de elf logeerden en vergaderden. "De deuren waren gesloten, waar de discipelen waren, uit vrees voor de Joden" (Johannes 20:19). De autoriteiten wilden de discipelen arresteren op de valse beschuldigingen dat ze opstandelingen waren die de Tempel in de fik wilden steken.

Een bediende opende de deur voor Kleopas en zijn metgezel en sloot ze opnieuw achter hen. Ze vonden het huis vol met leerlingen, aanliggend bij een late maaltijd. Lampen flakkerden op, en een geruis van opwindende vulde de kamer. Voordat Kleopas en zijn reisgenoot hun verhaal met de anderen konden delen, werden ze begroet met het opwindende bericht, "De Meester is echt opgestaan en is aan Simon verschenen!" (Lucas 24:34).

Simon Petrus was aan tafel aanwezig om het verhaal te controleren. De twee van Emmaüs voegden hun

story: "They began to relate their experiences on the road and how He was recognized by them in the breaking of the bread" (Luke 24:35). Some of the disciples voiced their skepticism. "They did not believe them either" (Mark 16:13), but even the skeptics conceded that something miraculous must be afoot.

The two from Emmaus were still describing their experience when the Master suddenly "appeared to the eleven themselves as they were reclining at the table" (Mark 16:14). He stood in the midst of the triclinium table, saying, "Shalom Aleichem—Peace be to you." All the disciples leaped to their feet. They cried out with shock and surprise, much as they had done on that stormy night when they saw Him walking on top of the waves:

When they saw Him walking on the sea, they supposed that it was a ghost, and cried out; for they all saw Him and were terrified. But immediately He spoke with them and said to them, "Take courage; it is I, do not be afraid." (Mark 6:49-50)

eigen verhaal er aan toe: "Ze begonnen met hun ervaringen op de weg te vertellen en hoe Hij door hun herkend werd in het breken van het brood" (Lucas 24:35). Sommige van de discipelen uitten hun scepsis. "Ze geloofden geen van beide" (Marcus 16:13), maar zelfs de sceptici gaven toe dat er iets wonderbaarlijks aan de gang moest zijn.

De twee van Emmaüs waren hun ervaringen nog steeds aan het beschrijven toen de Meester plotseling "zelf aan de elf verscheen terwijl ze aan tafel aanleunden" (Marcus 16:14). Hij stond te midden van de *triclinium* (zie Wikipedia) tafel en zei: "Shalom Aleichem - Vrede zij jullie." Alle discipelen sprongen rechtop. Ze riepen geschokt en verbaasd, even fel als ze dat op die stormachtige nacht hadden gedaan toen zij Hem op de top van de golven zagen lopen:

Toen zij Hem op de zee zagen wandelen, meenden zij dat het een spook was, en riepen; want allen zagen Hem en waren doodsbang. Maar Hij sprak onmiddellijk met hen en zei tegen hen: "Houd moed; ik ben het, wees niet bang" (Marcus 6:49-50)

